

[Duetoft]

Jeg er blevet overrasket, når jeg har været ude at besøge lokalradioer, over at se, hvilket engagement der er, og hvor stort et arbejde der bliver gjort af frivillige. Derfor mener jeg også, at lokalradioernes pengeproblemer skal løses, sådan at de kan klare sig videre. Jeg hilser derfor med glæde, at reklamer bliver en valgmulighed for lokalradioerne for fremtiden.

Nu har jeg alligevel nogle skeptiske bemærkninger, selv om vi er enige i hovedsigtet. I lovforslaget står der, at ministeren skal fastsætte regler for, hvordan reklamerne kan indgå i lokalradioernes programvirksomhed. Og så står der i bemærkningerne, at man kan have op til 6 minutters reklamer pr. time eller højst 10 pct. af programvirksomheden. Jeg ved ikke, hvordan det passer sammen med regeringens planer om ansættelsesstop, for der skal da ansættes nogle hundrede mennesker med stopure, hvis man i alle lokalradioer i dette land skal sidde og kontrollere, når der spilles musik, om man derefter har reklamer mere end 6 minutter i timen.

Jeg synes, det lyder lidt underligt, og jeg må indrømme, at jeg ville foretrække, at man gav det frit, for jeg er ret overbevist om, at de fleste mennesker ville bortvælge de programmer og de stationer, som kun kørte reklamer. Jeg tror, det er en mekanisme, der ordner sig selv, og at der derfor ikke er nogen grund til at lægge et sådant bureaukrati ind i det, som der her er foreslået.

Noget andet er, at vi ligesom andre undrer os over, at distriktsbladene ikke er med. Vi synes egentlig, det er underligt, når det er så få distriktsblade, der ikke er ejet af eller i tæt samarbejde med dagblade, at de skal stilles i en lidt uheldig situation; det synes vi er unfair. Derfor vil vi arbejde for, at disse blade kommer med i ordningen.

Men i øvrigt står der i en af disse gummielastikumbemærkninger, at man vil acceptere dagbladene, hvis en radio- eller tv-station opfylder en funktion som forum for en bred lokal debat. Hvad er en bred lokal debat? Det er sådan noget, man kan lægge alt muligt ind i. Skal vi have elektroniske medielæserbreve, skal stationerne tvinges til at lave båndværksteder eller hvad? Hvad mener man egentlig, når man taler om en bred debat? Det er sådan et begreb, som er meget svært at arbejde med.

Vi ville også gerne have haft tv med ind i dette forslag, men jeg kan godt leve med, at vi ven-

ter til efteråret med at drøfte tv. Vi kan godt acceptere ministerens forklaring om, at vi skal se, hvad der sker med TV 2, først. Jeg håber, vi kan få et tilsagn om, at det bliver i første del af næste samling, vi kommer til at tage dette spørgsmål op.

Forslaget om Lokalradiofonden er ikke lige vores kop te, må jeg indrømme. Vi synes, det er urimeligt, at aktive sendere skal give penge til dovne sendere. Men det er der jo ikke noget at gøre ved. Vi er meget betænkelige, når gaverne er inddraget. Vi synes, det er noget kedeligt noget, at stationer, som måske i forskellige forbindelser får materiel foræret, derefter skal til at udrede penge for at få disse ting. Vi havde en deputation forleden dag i Kulturudvalget, hvor netop det punkt blev fremhævet, og hvor man nævnte, at man ved hver fødselsdag på stationen faktisk fik foræret øretelefoner og lign. Det giver nogle økonomiske problemer, når der pludselig skal betales afgift af dem. Vi tror også, der er for mange muligheder for – jeg vil ikke kalde det sort arbejde, men begrebet er der da – at snyde i dette system, og kender vi danskere ret, skal det nok også blive gjort.

Vi vil gerne se på sagen i udvalget, men vi er altså ikke glade for, at fonden er indblandet, ligesom vi er lidt betænkelige over for administrationen i hovedforslaget. Men selvfølgelig skal vi have reklamerne igennem i lokalradioerne så hurtigt som muligt.

Jeg vil gerne slutte med en generel – og jeg vil gerne understrege det, så det ikke misforstås – venlig bemærkning til fru Connie Hedegaard. Jeg vil gerne sige, at det ikke kan binde os andre her i Folketinget, at man har indgået et forlig mellem tre regeringspartier. Vi havde debatten i går, og nu har den også været oppe i dag, hvor jeg kunne genkende fru Connie Hedegaards argumenter fra forsvarsdebatten i går med hensyn til, hvem der vil være med i noget, og hvem der ikke vil være med i noget.

VKR-regeringen må vænne sig til, at uanset hvor meget de har diskuteret indbyrdes for at få en ordning ud af det, betyder det ikke, at vi andre bagefter vil ligge på knæ og sige: det var vel nok godt, at de tre partier kunne blive enige efter deres hårde forhandlinger; nu må vi andre ikke forstyrre idyllen.

Regeringen må altså vænne sig til, at den, når den efter lange eller korte forhandlinger er blevet enig med sig selv om et forslag, skal ud at